

— științific editate de muzee să se evidențieze separat, astfel :

- stoc de materiale existente la data de
total = lei
- materiale editate de muzeu lei

Această delimitare permite efectuarea unei analize corespunzătoare a resurselor financiare imobilizate în stocurile de materiale ale fiecărui muzeu și poate evidenția astfel numai acele stocuri cu adevărat „supranormative”.

Çițiva directori de muzee ne întrebă :

Cum poate fi interpretată prevederea nomenclatorului de funcțiuni privind încadrarea îndrumătorilor de muzeu? Ținând seama de faptul că nomenclatorul prevede obligativitatea unei vechimi de 5 ani în specialitate și studii superioare și că învățământul superior, cu excepția Institutului de Arte Plastice, nu pregătește cadre pentru muzee, iar Ministerul Învățământului neacordând transfer, plecarea prin transfer înseamnă pierderea drepturilor de vechime pentru

cei în cauză, care ar fi totuși modalitatea de rezolvare a acestei probleme în cadrul legal?

Răspunde tov. A. Köffler, de la Direcția de personal din C.S.C.A.

I. În legătură cu stagiul cerut pentru ocuparea funcției de îndrumător în muzee, vă facem cunoscut următoarele :

Potrivit anexei nr. 1 C din H.C.M. nr. 47/1970, privind experimentarea noului sistem de salarizare și majorarea salariilor la unitățile de cultură, pentru funcția de muzeograf, restaurator, conservator, îndrumător muzee, se prevăd studii superioare de specialitate și condițiile prevăzute în Decretul nr. 158/1970 privind repartizarea în producție a absolvenților prin învățământul superior.

În concluzie, funcția de îndrumător se poate ocupa de către absolvenții învățământului superior de specialitate, cu examen de stat, chiar din primul an de activitate, prin repartizare.

M A R I U S B U N E S C U (1 8 8 1 — 1 9 7 1)

Oricât de amară și nedreaptă ni se înfățișează realitatea pierderii pictorului Marius Bunescu, reculegerea se impune pentru a putea aduce ultimul omagiu și a comemora pe maestrul nostru în muzeografie, a cărui desprindere din viață s-a petrecut atât de neașteptat.

Ne promisese de curind că va sărbători cu noi cei 90 de ani de viață pe care urma să-i ajungă la 15 mai. Dar în această crudă luptă dintre ființă și neființă nu și-a mai putut îndeplini promisiunea, lăsându-ne sarcina de a-i deplinge lipsa și a-i cinsti memoria.

Artist care în timpul vieții nu a știut ce este capitularea, creator de elită și conștiință de luptător, Marius Bunescu a fost unul dintre cei mai entuziaști pictori, cronicar și reprezentant de cinst al peisajului românesc, creator a cărui concepție realistă a fost un permanent exemplu de dăruire pasionată în slujba țării sale.

Ne este hărăzit să ne pretuim înaintașii pentru că vedem în ei tradiția spiritualității noastre, înțelepciunea experienței acumulate în timp și convingerea că această experiență este sortită continuării. În muzeografia românească, pictorul Marius Bunescu este un deschizător de drumuri.

Director al Muzeului Simu din anul 1920, el are meritul de a fi închinat tinerei noastre muzeografii de artă 46 de ani de muncă. Vicepreședintele al Consiliului superior al Muzeelor în 1946 și director al Galeriei Naționale în anul 1949, Marius Bunescu a fost un eminent muzeograf, păstrător al valorilor de artă și priceput propagandist al acestora. Într-o epocă de confuză înțelegere a rosturilor artei, el s-a străduit neobosit să-i creze acesteia un climat prielnic de relații cu un public cât mai larg aducându-și contribuția sa la democratizarea instituțiilor muzeale. În ace-

astă măsură el a sprijinit acțiunea de creare a unei temeinice baze științifice pentru muzeografia românească, fiind unul dintre principalii organizatori al celui mai mare muzeu de artă al țării.

Om de aleasă formație culturală, pictorul Bunescu a fost un însemnat donator, prilejuind în orașul Caracal înființarea pinacotecii care-i poartă numele și îmbogățind colecțiile unor muzee de artă ca acelea din Constanța și București.

Deși n-a fost ceea ce se cheamă în mod obișnuit un titular de catedră, pictorul Bunescu a deținut în schimb prestigiul unui făuritor de școală în domeniul muzeografiei românești. Cu finețea și cu ponderea care-l caracterizau el a contribuit timp de un deceniu și jumătate la pregătirea a numeroase cadre de specialiști care-i datorează astăzi formația lor temeinică.

Reacțiile maestrului Bunescu alcătuiau un amestec de simplitate și echilibru, care făceau laolaltă ființa acestui om de o curtenie perfectă și o distincție remarcabilă.

Avea un fel de a se purta amabil și binevoitor dincolo de care cei mai perspicace aflaseră calea spre o inimă caldă și delicată ce ascundea o reală timiditate și o constantă nevoie de afecțiune.

Noi toți l-am iubit și l-am stimat, apelativul de „maestru” devenind în conștiința noastră sinonimul tradiției pe care ne-am angajat să o dezvoltăm.

Aducându-i un ultim omagiu, durerea tinde să se inscrie într-o emoționantă promisiune că vom păstra amintirea perpetuându-i învățămintele și transmitându-le urmașilor așa cum el însuși ne-a învățat: cu modestie, cu discreție și cu devotament.

Georgeta PELEANU